

[Koføed.]

evnen. Derfor kan man ikke give den pris for konsumfisken, således at den kan konkurrere med de omkostninger, der er ved at lande til møllerne.

Jeg kan tage et andet eksempel, hvor man ikke har de problemer. Jeg kan tage en af de landsdele, der måske er hårdest ramt af fiskerisituationen, en landsdel som Bornholm, hvor man i 1975 har fisket mere, end vi gjorde i 1974; 80 pct. af det, man producerer, går til eksport til USA, og 100 pct. anvendes til konsum. Der er fiskeindustrien ikke i stand til at give EF's mindstepriser, hvis de skal have rentabilitet i deres virksomheder. Det er igen den manglende evne, som man må sige der har været fra politisk hold, med særlig adresse til regeringspartiet, til at erkende omkostningssituationens udvikling her i Danmark.

Fiskerierhvervets situation er nok mere alvorlig, end de fleste er klar over; den er alvorlig, fordi der ikke findes lette patentløsninger. Fiskerne vil gerne fiske, men det er en kortsigtet løsning på nuværende tidspunkt, for ikke at sige, at det er ingen løsning. Fiskeriet kan på den anden side dårligt svare sig. Så kan man stille spørgsmålet: skal vi indskrænke fiskerflåden? Jeg vil advare stærkt imod dette på nuværende tidspunkt. Vi ved for lidt om den politiske fremtid inden for fiskerierhvervet til at kunne sige dette.

Må jeg så sige sluttelig, at venstre ser meget alvorligt på problemet. Men vi vil ikke være med til en storm på ministeren, fordi han accepterer kvoteringsordninger. Vi kan kritisere ministeren for, at han ændrede den tilrettelagte kvotaordning for torsk, således at den slap bort samtidig med sildekvotaen. Havde han fulgt den torskekvotering, som var planlagt i januar-februar måned, havde der været nok til resten af året. Vi kan også kritisere, at ministeren på et tidspunkt lod sig presse for højt op med bifangsten af sild. Men alt dette rækker ikke til ministerstorm. Der skal være mening i galskaben. Derimod kan vi kritisere regeringen, og vi kan kritisere folketinget for ikke at have været fremsynet nok med hensyn til mulighederne for fiskerierhvervets konsolidering.

Min konklusion må derfor blive: hvilke løsninger kan man anvise? Lad os sige for

det første: vi må have en fiskeripolitik, der styrker det internationale samarbejde til opformering af fiskebestandene, så havene giver maksimalt udbytte. Vi må for det andet intensivere det politiske samarbejde inden for EF, så vi er parat til at opnå en fælles løsning i Nordsøen, bl. a. i forholdet til Norge-Island, inden havretskonferencen er slut. Vi må også indlede forhandlinger til løsning af Østersøens forhold for at undgå, at vi kommer i samme situation som i Nordsøen. Jeg kan videre foreslå, at man laver skatteregler, der gør det muligt for erhvervet bedre at konsolidere sig, at man i den nuværende situation ikke animerer til overilet nedskæring af flåden, at man indstiller sig på at få de af folketinget vedtagne regler om garantier i overensstemmelse med praksis, og endelig bliver man vel nødt til fra regeringens side at overveje en gartneriordning, som kan give fiskerne og industrien likviditet og en omkostningsdæmpning i 1976-77.

Til slut kun dette: vi er i en meget alvorlig situation, og vi skal have fiskeriet i gang. Derfor vil jeg spørge fiskeriministeren, om han er parat til at komme med et forslag, der giver mulighed for en vis procent bifangst, således at fiskeriet kan komme i gang. Jeg mener, det er en af de måder, man skal overveje meget alvorligt for at få gang i fiskeriet igen.

Svend Haugaard (RV):

Det er altid uheldigt, når en situation bliver så tilspidset, så spændt, som den er blevet her i fiskerikonflikten. Derved kommer følelserne jo til at give sig ret stærke udslag, og det bliver svært passende afslappet at tage fat på at forhandle om tingene.

Men det er også uheldigt af andre grunde, bl. a. fordi svage sjæle får mulighed for at fiske i rørt vande, hvor man alt for tydeligt mærker hensigten, og man har sjældent set krogen så tydeligt som i dette tilfælde.

Man har sjældent hørt en tale som hr. Erlandsens, så påtaget forarget, hvor en alvorlig sag, der fortjener en mere rimelig behandling, i den grad i sin ensidige bedømmelse misbruges og overspillet.

Situationen er opstået på grundlag af en række uheldige faktorer, som der ikke er ensidig skyld for. Disse uheldige faktorer er for det første det stærke fald i fiskeprodukt-